

A Korsholms tinggrätt 2005. február 18-i végzésével a Teemu Hakala kontra Oy L Simons Transport Ab ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-93/05. sz. ügy)

(2005/C 143/21)

(Az eljárás nyelve: svéd)

A Korsholms tinggrätt (Finnország) 2005. február 18-i végzésével, amely 2005. február 22-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Teemu Hakala kontra Oy L Simons Transport Ab ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Korsholms tinggrätt a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

Ellentétes-e a megtett távolságon alapuló díjazási rendszer a 3820/85 tanácsi rendelettel⁽¹⁾, és különösen annak 10. cikkével egy olyan esetben, mint a szóban forgó eset?

⁽¹⁾ A Tanács 1985. december 20-i 3820/85/EKG rendelete a közúti szállításra vonatkozó egyes szociális jogszabályok összehangolásáról (HL L 370., 1. o.).

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen 2005. március 4-én benyújtott kereset

(C-112/05. sz. ügy)

(2005/C 143/22)

(Az eljárás nyelve: német)

Az Európai Közösségek Bizottsága, (képviselik: F. Benyon és G. Braun, kézbesítési cím: Luxembourg), 2005. március 4-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy a VW-törvény 2. §-ának (1) bekezdése, 4. §-ának (1) bekezdése és 4. §-ának (3) bekezdése ellentétesek az EK 56. és 43. cikkével;
- 2) kötelezze a Németországi Szövetségi Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Németországi Szövetségi Köztársaság VW-törvénye (Gesetz über die Überführung der Anteilsrechte an der Volkswagenwerk Gesellschaft mit beschränkter Haftung in private Hand, a Volkswagenwerk korlátolt felelősségű társaság társasági részesedéseinek privatizációjáról szóló törvény) az egyes részvényesek szavazati jogát az alaptőke 20 %-ban korlátozza, eltérően a részvénytársaságokról szóló törvény rendelkezéseitől. A Németországi Szövetségi Köztársaság és a Land Niedersachsen (Alsó-szászország tartomány) két-két tagot delegálhatnak a VW-AG felügyelő bizottságába mindaddig, amíg a társaságban részvényekkel rendelkeznek. A VW-AG közgyűlésének határozatait, amelyek meghozatalához a részvénytársaságokról szóló törvény szerint a határozathozatalkor képviselt tőke 75 %-os többsége szükséges, a képviselt tőke több, mint 80 %-os többsége szükséges.

Ezek a rendelkezések sértik az EK 56. cikk szerinti tőke szabad mozgását és az EK 43. cikk szerinti szabad letelepedést.

A 88/361/EKG irányelv melléklete a tőkemozgások formái közé sorolja nem csak a részvényekbe és értékpapírokba történő befektetéseket, hanem a vállalkozásokban való részesedésszerzést vagy azok teljes mértékben történő megszerzését is.

A Bíróság korábbi megállapításai szerint a tőke szabad mozgása által védett területet sért minden olyan szabályozás, amely más tagállamokból származó befektetőket visszatartat attól, hogy a társaságba befektessenek, és irányításában, valamint ellenőrzésében részt vegyenek. Az EK 56. cikkben foglalt tilalom ugyanis nem csak arra irányul, hogy a külföldi piaci szereplők belföldieként való megkülönböztetését megakadályozza, hanem minden olyan intézkedést magába foglal, amely a szabad tőkemozgás gyakorlását bármilyen formában hátrányosan befolyásolja. A Bíróság a korlátozások EK 56. cikk szerinti tilalma vonatkozásában tett megállapításai fényében a VW-törvény által államilag elrendelt legmagasabb szavazati jog esetén közvetett szerzési korlátozásról, és ezáltal a tőke szabad mozgásának megsértéséről van szó.

Részvényhányadával a Land Niedersachsen azokon a közgyűléseken, ahol a szavazásra jogosult tőke rendszerint nincs teljes mértékben képviselve, mindig megszerzi azon szavazatok 20 %-át, amelyek ahhoz szükségesek, hogy mindazon határozatok elfogadását meggátolják, melyekhez a képviselt tőke több mint 80 %-os többsége szükséges. A VW-törvény fenti rendelkezése az állami hatalom gyakorlásával valósít meg korlátozást, mivel ez a szabályozás lehetővé teszi a Land számára, hogy a status quo általa nem kívánt változásait megakadályozza, amennyiben azokat olyan határozatok által kellene megvalósítani, melyek a részvénytársaságokról szóló törvény szerint nagyobb többséget igényelnek.

A Németországi Szövetségi Köztársaság és a Land Niedersachsen a VW-törvényben szabályozott, a részvénytulajdon nagyságától független képviselőküldési joga a felügyelő bizottságba korlátozza a többi részvényesnek a társaság felügyelő bizottságában való megfelelő képviselőihez való jogát. És mivel – mint azt a Bíróság szintén többször megállapította – egy olyan szabályozás, amely a részesedések megszerzését korlátozza, vagy más módon akadályozza egy társaság irányításában vagy annak ellenőrzésében való részvétel lehetőségét, a tőke szabad mozgásának korlátozását jelenti, ezen törvényi szabályozás esetén a tőke szabad mozgásának a közösségi joggal ellentétes korlátozása valósul meg.

A tőke szabad mozgásának korlátozását csak az EK 58. cikkben megjelölt okok vagy az úgynevezett kényszerítő közérdek igazolhatják. A Bíróság által kidolgozott ismérvek szerint a közérdek miatt tett ilyen intézkedések nem lehetnek megkülönböztetőek, tárgyilag indokoltak és a követett célra tekintettel arányosnak kell lenniük. Ezeknek az indokoknak különösen minden, a fogadó tagállam területén tevékenykedő személy és vállalkozás tekintetében kell érvényesülniük. Azok az általános pénzügyi érdekek, melyek túlmutatnak az EK 58. cikk szerinti, az adójogot érintő okokon, valamint a tagállam más gazdasági céljai az állandó ítélkezési gyakorlat szerint nem igazolhatnak semmilyen korlátozást, amely az EK-Szerződés szerint tilos. Az EK 56. cikk követelményei és a vonatkozó ítélkezési gyakorlat alapján a VW-törvény nevezett rendelkezései esetén közvetlen szerzési korlátozásokról van szó, amelyeket nem igazol semmilyen közösségi jogilag jelentős indok.

A Finanzgericht Hamburg 2005. március 2-i végzésével a Heinrich Schulze GmbH & Co. KG i.L. (képviseli: a Ravensberger Honig GmbH felszámoló) kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-120/05. sz. ügy)

(2005/C 143/23)

(Az eljárás nyelve: német)

A Finanzgericht Hamburg (Németország) 2005. március 2-i végzésével, amely 2005. március 15-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Heinrich Schulze GmbH & Co. KG i.L. (képviseli: a Ravensberger Honig GmbH felszámoló) kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Finanzgericht Hamburg a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

El lehet-e tekinteni a 1222/94/EK rendelet⁽¹⁾ 7. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésében előírt okirati bizonyítéktól, és megengedhető-e az exportőrnek, hogy az exportált árucikkek előállításához ténylegesen felhasznált termékeket más bizonyítási eszközökkel igazolja, ha az exportőrnek vis major következtében (már) nincs lehetősége bemutatni a termelésre vonatkozó dokumentumokat?

A bizonyítás szintjének csökkenéséhez is vezet-e a vis major szempontja abban az értelemben, hogy az exportőrnek az exportált árucikkek előállításához ténylegesen felhasznált termékeket csupán valószínűsíteni kell vagy azokat hihetően be kell mutatnia?

⁽¹⁾ HL L 136., 5. o.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-334/03. sz., Deutsche Post Euro Express GmbH kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2005. január 12-én hozott ítélete ellen az OHIM által 2005. március 15-én (faxon: 2005. március 11-én) benyújtott fellebbezés

(C-121/05. P. sz. ügy)

(2005/C 143/24)

(Az eljárás nyelve: német)

A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) (képviseli: A. von Mühlendahl, az OHIM elnökhelyettese, és G. Schneider, az ipari tulajdonnal kapcsolatos bírósági eljárásokkal foglalkozó szervezeti egység tagja) 2005. március 15-én (faxon: 2005. március 11-én) fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-334/03. sz., Deutsche Post Euro Express GmbH kontra OHIM ügyben 2005. január 12-én hozott ítélete ellen.

A fellebbező fél azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróságnak (harmadik tanács) a T-334/03. sz. ügyben 2005. január 12-én hozott ítéletét⁽¹⁾ és utasítsa el a kérelmet;
- 2) utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé.